

Žalm 22 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

text: Jiří Pejla, hudba: Ladislav Moravetz 2009

Largo 52

1. 2.

Varhany

1. Bo-že můj, Bo-že můj, proč jsi mě o - pu - stil? Proč už mě ne-sly-šíš? Na te - be
Vzdá - lil ses o - de mne, od mé - ho vo - lá - ní, mar - ně tě vy - hlí - žím v be - ze - sné

Refrén:

če - kám. Sva - týjsi Hos - po - din, ve - leb - ný dů - stoj - ný, k to - bě lid při - chá - zív - zdá - vat ti
no - ci.

Refrén:

2. Co jsem já proti nim? / Ubožák bez jména. / Ponížen, ostouzen, zavržen všemi.
Volají s posměchem: "K Bohu se obracel, / ať si ho zachrání, když je mu milý."
3. Na svět mne přivedla / milost a láska tvá, / od chvíle zrození ty jsi mým Bohem.
Nebud' mi vzdálený, / znaven jsem úzkostí, / na pomoc nikoho jiného nemám.
4. Nenávist kolem mne / hladově obchází, / jako vosk srdce mé v nitru mém taje.
Jako střep ze džbánu / vyschla už síla má, / jazyk můj lepí se, sražen jsem v prachu.
5. Vysvobod' duši mou, / zachraň to jediné, / z objetí temnoty, ze strachu smrti.
Tak jsem tě volával / v úzkosti nejvyšší, / a ty ses, Bože můj, až ke mně sklonil.
6. O jménu přesvatém / vypovím bratřím svým, / před celým lidem tvým vzejde má chvála.
Kdo před ním bázeň má, / ať chválí jej a ctí, / potomci Jákoba, Božího lidu.
7. K Bohu se navrátí / vzdálené končiny, / přijdou se poklonit lidé všech zemí.
O tom, co učinil, / budou dál vyprávět / dcerám i synům svým na věky věků.